

[Helveg Petersen.]

af forskellig størrelse, hvad der er store nyheder, og hvad der er små nyheder. Billederne virker med lige stor vægt, og her ligger der et næsten uoverkommeligt krav til redaktionen om at skabe en rimelig balance. Jeg kunne let opregne eksempler på, at denne balance efter min mening har manglet, men vi må jo gøre os klart, at med den uhyre stofmængde og den begrænsede sendetid, der er, må der opstå næsten uløselige problemer på dette område. Men igen: det er mit indtryk, at man bestræber sig for en seriøs løsning af dette problem.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen ville have flere billeder. Her vil jeg gerne sige, at der er jo en mærkværdig trang til, at alt skal være underholdning. Skal vi da virkelig efterhånden vænne os til at betragte alt, hvad der vises på skærmen, som en biografrestilling, vi overværer og blot skal underholde os ved? Det er åbenbart med fjernsynet, som det var i filmens barndom; da man ved filmsfremstillingen udelukkende anlagde et underholdningssynspunkt, og det kan vel her føjes til, at der har i TV-anmeldelserne været en tendens til at anlægge et sådant synspunkt ved vurderingerne.

Flere af de ærede talere har været inde på det gamle TV-aktuelt, og jeg skal ikke sige noget ondt om TV-aktuelt, som det var før. Også her var der gode bestræbelser, men det er da helt rigtigt, at vi ærgrede os over mange af de ting, vi så, og de gentagelser, der kom. Hvor mange raketter har vi ikke set fare op i luften, og hvor mange officielle modtagelser har vi ikke måttet deltage i? Man kan vist generelt sige, at TV-aktuelt i langt højere grad end TV-avisen prægedes af de forhåndenværende søms princip. Man havde et beskedent udvalg af kontakter, der leverede stof, og så måtte man klare sig med det. Men som det ærede medlem hr. Niels Matthiasen pegede på, er det jo gået her, som det ofte går: når vi først har vænnet os til en bestemt form, ja, så indfinder konservatismen sig,

så hilser vi enhver forandring med kritik, og vi tænker med dyb vemod på det gamle, skønt vi, da vi havde det gamle, såmænd var godt utilfredse med det også.

Der er én betragtning, jeg gerne vil fremhæve. Det kan godt være, at det er mindre underholdende, mindre interessant, at se oplæseren på skærmen med et billede i baggrunden. Men det er i hvert fald sikkert — sådan har jeg fornemmet det — at man i højere grad oplever det, der vises og siges, som en seriøs nyhed og ikke som et stykke mere eller mindre uvirkelig film. Og sandt at sige gik det os vel somme tider på den måde, når vi så TV-aktuelt, at TV-aktuets billeder gik lige ud i den efterfølgende film, uden at vi måske helt gjorde os klart, hvilken forskel der var på virkeligheden og filmen. Det er ikke muligt i den præsentation, nyhedsstoffet nu har.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen var inde på samarbejdet mellem radio og TV, og det ligger jo i forespørgslen, at han gerne ville have det klarlagt. Den højtærede minister har redegjort for det og har understreget, at man er gået så langt, som man mener man kan gå i denne sammenhæng. Jeg tror ikke, det er muligt at holde nyhedsstoffet med den karakter, det har, borte fra TV-avisen. Jeg tror ikke, man kan foretage en sådan arbejdsdeling mellem radioavis og TV-avis, som der her er tale om. Man kan tale om overlapninger. Radioavisen overlapper sig selv, for den kommer med gentagelser i de mange udsendelser, den har.

Jeg kan slet ikke se, at det her virkelig er et problem, og at vi skulle afskære TV-avisen fra at tage nyheder op, der er behandlet på anden måde. Det er jo på en helt anden måde, nyhederne behandles i radioen tidligere på dagen, og det synspunkt lader sig slet ikke opretholde, at vi her skulle foretage en arbejdsdeling på et tidspunkt, hvor fjernsynet gør så rivende fremskridt. Da man startede TV-aktuelt, havde vi et meget beskedent antal seere, nu er det jo et milliontal, og det er rigtigt, som det er frem-